MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 18
ROK XIII

WARSZAWA
20 WRZEŚNIA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

116.

(Monitor Polski Nr. 203 z dn. 4.IX.1931 r.)

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

Z DNIA 12 SIERPNIA 1931 R.

W SPRAWIE OGŁOSZENIA JEDNOLITEGO TEKSTU PRZEPISÓW O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, SĘDZIÓW I PROKURATORÓW ORAZ WOJSKOWYCH ZAGRANICĄ.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 292) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) ze zmianami wprowadzonemi: a) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 579), obowiązującem od dnia 22 lipca 1927 r., b) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 224), obowiązującem od dnia 1 kwietnia 1930 r. i c) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 292), obowiązującem od dnia 1 maja 1931 r., przy równoczesnem wprowadzeniu właściwej numeracji paragrafów.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dnia 12 sierpnia 1931 r. (poz. 621).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 23 WRZEŚNIA 1925 R.

W SPRAWIE NALENOŚCI ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA, ODBYWANE POZA GRANICAMI PAŃSTWA PRZEZ FUNKJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, SĘDZIÓW, PROKURATORÓW ORAZ WOJSKOWYCH.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze normuje należności za odbywane poza granicami Państwa podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1

ustawy z dnia 9 października 1923 r., praktykantów w służbie administracyjnej, sędziów, prokuratorów i kandydatów na stanowiska sędziowskie, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

§ 2.

Należności, unormowane niniejszem rozporządzeniem, przysługują w czasie podróży zagranicą od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów dorożek i tragaży, do którego to zwrotu mają zastosowanie §§ 13, 18 ust. 2 i 19 niniejszego rozporządzenia.

Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej, niż 24 godziny, przysługują za ten czas diety według normy stawek, ustalonych dla państwa, w którem się zatrzymano.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm, przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż z zastosowaniem przepisu, zawartego w drugiem zdaniu porzedniego ustępu.

Za podróże służbowe pracowników kolejowych z kraju do stacyj kolejowych (miejscowości) granicznych, położonych na obcem terytorjum, przysługują diety według norm, przewidzianych dla podróży służbowych w kraju.

§ 3.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety oraz
2) zwrot kosztów podróży.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji oraz
2) zwrot kosztów podróży.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nie przekraczający 8 dni, liczących się od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas podróży dla jego żony i dzieci, a to dla żony w wysokości

75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r.;

2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego, jego żony i dzieci, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r.;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 4.

Diety ustala się jak następuje:

a) dla Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyszej Izby Kontroli Państwa bez względu na państwo zagraniczne — dol. am 50,

b) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych oraz wojskowych wymienionych w art. 111, 112 i 113 wspomnianej ustawy, zależnie od grupy uposażenia i państwa zagranicznego:

1. Kraje pozaeuropejskie.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	14
„ „	V — VI	„	„	12
„ „	VII — IX	„	„	9
„ „	X — XII	„	„	5
„ „	XIII — XVI	„	„	4

2. Wielka Brytanja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	12
„ „	V — VI	„	„	10
„ „	VII — IX	„	„	8
„ „	X — XII	„	„	5
„ „	XIII — XVI	„	„	4

3. Turcja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	10
„ „	V — VI	„	„	8
„ „	VII — IX	„	„	6
„ „	X — XII	„	„	4
„ „	XIII — XVI	„	„	3

4. Danja, Holandja, Norwegja, Szwecja, Hiszpanja, Portugalja i Litwa.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	10
„ „	V — VI	„	„	8
„ „	VII — IX	„	„	6
„ „	X — XII	„	„	4
„ „	XIII — XVI	„	„	3

5. Związek Socjalistycznych Republik Rad.

Grupa uposażenia	II — IV	dol.	am.	11
"	"	V — VI	"	"	8
"	"	VII — IX	"	"	6
"	"	X — XII	"	"	4
"	"	XIII — XVI	"	"	3

6. Szwajcarja, Włochy i Francja.

Grupa	uposażenia	II — IV	fr.	szw.	40
"	"	V — VI	"	"	35
"	"	VII — IX	"	"	27
"	"	X — XII	"	"	18
"	"	XIII — XVI	"	"	13

7. Austrja, Finlandja, Bułgarja, Jugosławia, Rumunja i Łotwa.

Grupa	uposażenia	II — IV	fr.	szw.	30
"	"	V — VI	"	"	26
"	"	VII — IX	"	"	22
"	"	X — XII	"	"	14
"	"	XIII — XVI	"	"	9

8. Belgja, Grecja i Węgry.

Grupa	uposażenia	II — IV	fr.	szw.	35
"	"	V — VI	"	"	30
"	"	VII — IX	"	"	23
"	"	X — XII	"	"	14
"	"	XIII — XVI	"	"	9

9. Estonja.

Grupa	uposażenia	II — IV	fr.	szw.	28
"	"	V — VI	"	"	22
"	"	VII — IX	"	"	18
"	"	X — XII	"	"	11
"	"	XIII — XVI	"	"	8

10. Niemcy.

Grupa	uposażenia	II — IV	mk.	niem.	34
"	"	V — VI	"	"	28
"	"	VII — IX	"	"	21
"	"	X — XII	"	"	14
"	"	XIII — XVI	"	"	9

11. Czechosłowacja.

Grupa	uposażenia	II — IV	kor.	cz.	180
"	"	V — VI	"	"	150
"	"	VII — IX	"	"	120
"	"	X — XII	"	"	75
"	"	XIII — XVI	"	"	60

Diety płatne są według uznania przełożonej władzy funkcjonarjusza albo w walutach wyżej wszczególnionych albo też w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz, lub w którym zatrzymuje się po drodze dłużej aniżeli 24 godziny, według przeciętnego kursu dolara amerykańskiego, lub franka szwajcarskiego (zależnie od tego, w jakiej walucie wyznaczona jest dieta w niniejszem rozporządzeniu) w dniu poprzedzającym rozpoczęcie podróży na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających, oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie diet następuje wegług kursu dolara lub franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego wypłatę.

Gdy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, ustala się diety w wysokości:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am.	25
dla IV grupy uposażenia . .	„ „	20
dla V grupy uposażenia . .	„ „	15

O tem czy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, decyduje Minister Spraw Zagranicznych.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do Genewy podwyższa się diety, określone w punkcie 6 (Szwajcarja) o 70%. Przy odbywanych tamże tego rodzaju podróżach, trwających dłużej, niż miesiąc (z wyjątkiem podróży na Zgromadzenie Ligi Narodów), Minister Spraw Zagranicznych orzeka uprzednio, czy delegowanym funkcjonarjuszom przyznane zostają diety zwykłe, czy też podwyższone o 70%.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do innych krajów poza Szwajcarją może być przyznany procentowy dodatek do diet, obowiązujących dla danego kraju. Wysokość tego dodatku określi Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych w każdym poszczególnym wypadku, stosownie do zachodzącej potrzeby.

§ 5.

Sędziowie i prokuratorzy, zaliczeni do grup uposażenia A i B, otrzymują diety w wysokości ustalonej dla VI i V grupy uposażenia, zaliczeni do grup C i D w wysokości, ustalonej dla grup uposażenia IV — I.

Praktykanci w służbie administracyjnej oraz kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymują diety tej grupy uposażenia urzędników państwowych, według której pobierają wynagrodzenie.

Szeregowi niezawodowi mają przy podróżach służbowych prawo do diet ustalonych dla XIII -- XVI grupy uposażenia.

W razie awansu w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Przy podróżach odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego przysługują diety przywiązane do VIII grupy uposażenia.

W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej przysługują diety przywiązane do posiadanej grupy uposażenia.

§ 6.

Po upływie dwu pierwszych tygodni delegacji (odkomenderowania), liczonych od następnego dnia po przybyciu do miejsca delegacji (odkomenderowania), wypłaca się utrzymującym rodzinę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. diety zmniejszone o 20%, samotnym w rozumieniu powyższego artykułu — diety zmniejszone o 40%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnemi względami służbowemi za zezwoleniem właściwego ministra.

Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy wypadku odkomenderowania na kursy do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje mieszkanie w budynku rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o 10% diety przysługującej.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu w wymiarze zmniejszonym, do wysokości określonej w § 4. Ponadto zwraca się koszty podróży według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie podróży służbowych, odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu pełne diety, o ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

§ 7.

Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży do chwili ukończenia podróży.

Za czas krótszy, niż 24 godziny, wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21 a 6-tą godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diet, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli w ciągu 24 godzinnego czasu podróż służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem trwał co najmniej 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

§ 8.

W razie odbywania podróży koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. W razie zaś odbywania podróży innym środkiem lokomocyjnym, np. samochodem, końmi i t. p. należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można analogicznie zastosować przepisu zawartego w poprzedniem zdaniu.

§ 9.

Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej lub delegacji.

§ 10.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem.

§ 11.

Przepisy, zawarte w §§ 9 i 10, stosują się również do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 punkt III).

§ 12.

Wojskowym, odkomenderowanym zagranicę, przysługują po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze odkomenderowanego w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie.

§ 13.

Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego, zwrot wydatków na tragaży, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I do VI oraz sędziom i prokuratorom zwraca się cenę biletu I klasy kolei lub statku, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VII do IX, cenę biletu II klasy, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od X do XVI cenę biletu III klasy. Praktykanci w służbie administracyjnej i kandydaci na stanowiska sędziow-

skie otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia zawartego w poprzedniem zdaniu przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia zawartego w poprzednim ustępie mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Jeżeli przejazd nastąpił pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień zawartych w niniejszym paragrafie prawo do zwrotu kosztów biletu pierwszej klasy oraz jeżeli:

a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin, pomiędzy 21-ą i 6-tą godziną,
b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,
c) władza zlecająca podróż służbową stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa.
d) do rachunku kosztów podróży dołączono orginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

Ust. 5 niniejszego paragrafu ma analogiczne zastosowanie do osób, pobierających uposażenie według VII grupy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach nie posiadających wagonów sypialnych II klasy może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, którym w myśl postanowienia zawartego w ustępie drugim niniejszego paragrafu przysługuje zwrot ceny biletu I kl., zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 punkt III), faktycznie poniesiony i udowodniony koszt przej zdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w punktach a) i d) ustępu piątego niniejszego paragrafu.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, nie posiadającym w myśl postanowień niniejszego paragrafu prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa klasą I oraz wozem sypialnym, o ile jest to koniecznem ze względów służbowych.

Osoby mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 14.

Przy przejazdach linjami kolejowemi Związku Socjalistycznych Republik Rad zwraca się funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I — XII, cenę t. zw. miękkiego miejsca, zaś pobierającym uposażenie według grupy od XIII — XVI cenę t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymienionemi linjami zwraca się ponadto, pod warunkami ustalonemi w punktach a) i d) ustępu piątego § 13, pobierającym uposażenie według grupy I — VI koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorji, zaś pobierając m uposażenie według grupy od VII — XII — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II kategorji. Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, pobierający uposażenie wedłud grupy od XIII — XVI, otrzymują pod warunkiem, ustalonym w punkcie a ustępu piątego § 13, zwrot ceny t. zw. „miejscówki".

§ 15.

Wyszczególnieni w § 1 wojskowi, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Wojskowi, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu oraz przebywający służbowo zagranicą bez przerwy dłużej niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.

Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej.

§ 16.

O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

§ 17.

Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, statkami i t. p.

Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdych trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu aktów lub przedmiotów potrzebnych

do spełnienia czynności służbowej w większej ilości lub znaczniejszych rozmiarów, wolno zaliczyć jedną podwodę dla dwóch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza zawsze urzędnik posiadający wyższą grupę uposażenia.

§ 18.

Przy podróżach służbowych (komisjach) i delegacjach (odkomenderowaniach) poza granicami Państwa zwraca się faktyczne koszty przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego o wadze do 50 klg., o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej cześć dni, oraz koszt przewozu aktów i innych przedmiotów potrzebnych do spełnienia czynności służbowych, bez względu na wagę oraz czas trwania podróży służbowej.

Postanowienie o zwrocie faktycznych kosztów przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego ma zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przyczem nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

§ 19.

Osobom wymienionym w § 1 z wyjątkiem szeregowych niezawodowych zwraca się wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, wzg'ędnie do przystani i z przystani oraz wydatki ponoszone na tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdem przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 20.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km. od machu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży ani diety.

§ 21.

Do miejsca czynności komisyjnych względnie miejsca delegacji (odkomenderowania) należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

Przy podróżach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 22.

Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego w wysokości nie przekraczającej: odnośnie do samotnych jednomiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących jednego lub dwóch członków rodziny w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r., dwumiesięcznego, odnośnie do osób utrzymujących więcej niż dwóch członków rodziny, trzymiesięcznego uposażenia, przysługującego na nowem miejscu urzędowania. Przy odwołaniu do kraju bierze się za podstawę ostatnio pobierane uposażenie zagraniczne.

Przez uposażenie zagraniczne w znaczeniu niniejszego rozporządzenia rozumie się uposażenie bez dodatku reprezentacyjnego.

Przy przeniesieniu, połaczonem z awansem, miarodajnem jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W zupełnie wyjątkowych wypadkach możliwy jest za zgodą Ministra Skarbu zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, przewyższających wysokość ustaloną w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

Skarb Państwa zwraca udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urządzenia domowego do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników poselstw i konsulatów 15%, w stosunku zaś do pozostałych urzędników i oficerów 10% norm, o których mowa w pierwszych trzech ustępach niniejszego paragrafu. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego łącznie z zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm.

Utrzymującemu rodzinę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. można przyznać dopiero wówczas pełne koszta przeniesienia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowem miejscu służbowem. Jeżeli funkcjonarjusz przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze określonym dla samotnych.

§ 23.

Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów podróży pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl niniejszego rozporządzenia.

Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny prawo zarachowania kosztów podróży jednej osoby ze służby; wszystkim innym

funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje prawo do likwidowania kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego składa się z niemniej, niż trzech osób łącznie z funkcjonarjuszem.

Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty podróży sług według norm ustalonych dla funkcjonarjuszów zaliczonych do X—XVI grupy uposażenia.

Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 3 punkt III zwrot kosztów podrózy do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczną do uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 24.

Wszelkie rachunki kosztów podróży i przeniesienia mają być drzedstawione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następującego po dniu, w którym ukończono podróż służbową względnie przesiedlenie.

W wypadkach powtarzających się wyjazdów służbowych, np. pewnych stałych inspekcyj, czynności nadzorczych i t. p., mogą być rachunki kosztów podróży za zezwoleniem właściwej władzy naczelnej przedstawione miesięcznie w przeciągu dni ośmiu za miesiąc ubiegły. Przy delegacjach (odkomenderowaniach) dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu ośmiu dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie powyższych terminów bez dostatecznego usprawiedliwienia pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 26 względnie § 27 niniejszego rozporządzenia

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej komisję, lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następującego po dniu doręczenia decyzji, przedstawienie do władzy II instancji względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie niema miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 25.

Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 3 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 26.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet. Jednocześnie z przedłożeniem rachunku winna być zwrócona ewentualna pozostałość zaliczki.

§ 27.

Postanowienia zawarte w § 26 stosują się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 28.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu, albo stale się powtarzają, szef właściwej władzy naczelnej może przyznać za zgodą Ministra Skarbu ryczałt zamiast kosztów podróży i diet.

§ 29.

Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnemi rutami kurjerskiemi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy (na obszarze Państwa cena połowy biletu), oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile jest to dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, na którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego, o ile przedłożą odpowiedni rachunek w nieprzekraczalnym terminie 14-dniowym, który liczy się od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Przekroczenie terminu powoduje utratę prawa do zwrotu powyższego wydatku. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w wypadkach w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

§ 30.

Do wyjaśnienia wątpliwości powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia powołany jest Minister Skarbu.

§ 31.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy obowiązujące w przedmiocie, objętym niniejszem rozporządzeniem.

(Dz. U. R. P. z dnia 3 września 1931 r. Nr. 78, poz. 621).

W z. Ministra:

Warszawa, 20 września 1931 r.

(—) J. Beck

Podsekretarz Stanu.

W z. Dyrektora Gabinetu Ministra:

(—) Jerzy Matusiński

Redakcja i Administracja:

Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wew. 24.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Główna Drukarnia Wojskowa.